

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemani velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserate) vsprejema upravništvo in ekspedientja v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 206.

V Ljubljani, v ponedeljek 10. septembra 1894.

Letnik XXII

Shod dolenj. katol. polit. društva pri Treh Farah.

(Dalje.)

Tretji nastopi g. vodja R. Dolenec: Blizu 20 let je tega, da me je veleslavni deželni odbor na Belokransko odposlal, da si ogledam tukajšnjo vinogradarstvo, ter da mu o tem poročam.

Takrat sem se prepričal, da je belokranjska zemlja hribata, v dostih krajih jako skalovita, sploh močno kraškega značaja, in kakor taka manj poljedelstvu, kakor pa vinarstvu in sadjarstvu ugodna.

Takrat prepričal sem se pa tudi, da je Vaše tukajšnje podnebje vinarstvu kakor tudi sadjarstvu jako ugodno, ugodnejše, nego kjer koli na Dolenjskem.

Takrat prepričal sem se pa še posebno o tem, da je, kakor tukajšnja zemlja, tukajšnje podnebje kraškemu močno podobno, tako tudi tukajšnje kmetiško prebivalstvo kraškemu podobno, da je ono isto tako, kakor kraško, vro, nepokvajeno, verno, pošteno, jako marljivo, delavno in štedljivo kmetiško ljudstvo.

In prepričal sem se, da si mora Belokranjec isto tako kakor vrli Kraševci, le vsled svojih lepih časti vrednih lastnostij, na taki zemlji, kakoršno ima, le z velikim trudom in skrajnim naporom svoj vsakdanji kruh pridobivati.

Istinito z veseljem poročal sem o vsem tem veleslavnemu deželnemu odboru, ter v poročilu še posebno naglašal, da me je osobito belokranjsko vinarstvo, katero je takrat bilo še pač najpomembnejša, najvažnejša panoga tukajšnjega kmetijstva, še posebno razveselilo, skoro iznenadilo.

Našel sem tukaj vinograde zasajene z malimi izjemami le v najboljših legah, zasajene z veliko boljšimi vrstami trte, kakor marsikje drugod po Dolenjskem, in obdelane jako dobro, jako marljivo.

Dosledno vsemu temu našel sem pa tukaj tudi pridelek, našel sem vina, katera so po njih kako-

vosti v meni skoraj dvom občudila v tem, ali sem res še na Dolenjskem bil ali ne.

Tistih slabotnih, neprimerno kislih, po Dolenjskem sicer ne posebno častno „cviček“ imenovanih vin nisem tukaj našel, marveč sem našel nasprotno skoraj sama močna ognjevitna vina.

Našel sem tukaj vina, katera bi se mogla pri malo boljšem in pravilnejšem kletarstvu, k najboljšemu namiznemu vinu naše širše domovine, slavne Avstrije prištevati.

Ponosni ste bili takrat belokranjski vinorejci na vaš pridelek, na vaše pod splošnim imenom „metličan“ sploh poznato in na kaj dobrem glasu stoječe vino, katero vam je bilo zelo povsod prvi in najizdatnejši vir denarnega dohodka, v mnogih krajih takorekoč edini denarni dohodek.

Ali kako vso drugačno najdem žalibog Belokranjsko v tem oziru danes, po preteku še ne popolnom dvajsetih letih.

Zjokati bi se moral, ko vidim na mestih, kjer sem si pri moji prvi tukajšnji navzočnosti najlepše, najbujnejše vinograde ogledoval, danes v najboljšem slučaju le koruzo sajeno ali pa še te ne, ker ni za njo zemlja primerna, ali pa ker za njo gnoja ne dostaja.

Žalostno je, gledati opustošene vinograde, v katerih se vam je posušil vir vašega poglavitnega denarnega dohodka, v katerih vam je zginil temelj vaši nekdanji zadovoljnosti, vašemu ponosu, ki ga je nadomestila splošna žalost, pobitost, revščina.

In vse to provzročila je s prostim očesom komaj vidljiva živalica „trtna uš“ in ž njo združena še manjša glivica „peronospora“.

Istinito huda, kruta je šiba božja, katera je vas pa z vami vred tudi ostale vinorejce naše dežele, cele Avstrije, da cele Evrope zadela.

Toda obupati zaradi tega vendar še ni treba. Star kakor vinorejstvo ali pa gotove starejši še je

pregovor: „Pomagaj si sam in pomagal ti bode Bog.“

Glejte, vinorejci belokranjski, ravno tisti vsega mogočni Bog, čegar volja je bila, da je v daljni Ameriki trtna uš in peronospora nastala ter se potem i pri nas v Evropi naselila ter naše evropsko vinarstvo tako grdo, tako kruto uničila; ravno isti vsega mogočni Bog je pa tudi dovolil, da rasto v Ameriki vrsta trt, katerim trtna uš do živega ne more, katerih ona ne more uničiti, ako jih tudi napade. Ravno istega vsega mogočnega Boga volja je pa tudi bila, da je človek v škropljenju trt z modro galico pomoček našel, s katerim moremo naše trte pred uničenjem po peronospori ohraniti, katera je gotovo še veliko krutejša v svoji pogubljenosti, nego je trtna uš sama.

V gotovih ameriških vrstah trte imajo torej vinorejci cele Evrope, imate torej tudi vi belokranjski gospodarji gotov pripomoček, opustošene uničene vaše vinograde zopet oživiti ter tako usahnjeni nekdanji poglavitni vir denarnih vaših dohodkov zopet obuditi.

Le obupovati nikar, marveč s pogumom, prirojeno vam pridnostjo ter marljivostjo lotiti se zopetnega zasajanja uničenih vaših vinogradov in zaželjeni vspeh ne more izostati. Ameriške trte, o katerih vam govorim, pa niso tiste, katere same po sebi brez vsega požlahtnenja ali cepljenja obilo rodé in o katerih se istotako rado trdi, da jih trtna uš ne uniči.

Še najmanj imam pa tukaj v mislih tisto že zdavno in gotovo tudi pri vas na Belokranjskem sploh poznato ameriško trto, kateri „Izabela“, labruško ali katanjo pravimo, katero je že Kristof Kolumb v Evropo pripeljal takrat, ko je Ameriko našel.

Glejte „Izabelo“ in vse druge nji bolj ali manj podobne ameriške vrste, o katerih se kaj pogostoma rado trdi, da jih trtna uš ne uniči, niso resnično trtni uši klubujoče, zoperstojne, marveč trtna uš

LISTEK.

Moje ječe.

Spisal Silvijo Pellico, prevel —a—.

XXV.

Otrok je odšel, jaz pa sem bil zelo vesel, da sem imel zopet sv. pismo v rokah, da sem se izpovedal, da sem hudobnejši brez njega. Zdelo se mi je, da sem zadostil plemenitemu prijatelju, krivično razžaljenemu, da sem se zopet sprijaznil z njim.

„Moj Bog! Tebe sem bil zapustil? vskliknil sem. Jaz sem se bil tako izgubil? In verjeti sem mogel, da se nesramni smeh prav poda brezupnemu mojemu stanju?“

Izgovarjal sem te besede nepopisno vznemirjen, položil sem sv. pismo na stol, pokleknil na tla, da bi bral in vtile so se mi solze, meni, ki takó težko jokam.

Te solze bile so stokrat slajše, ko vsaka divja veselost. Čutil sem zopet, da je Bog! ljubil sem ga, žal mi je bilo, ker sem ga bil razžalil zapustivši se! obljubil sem, da se ne ločim od njega nikdar, nikdar več!

Oh, kako resna vrnitev k veri tolaži in dviga srce!

Bral sem in jokal celo uro; vstal pa sem poln zaupanja, da je Bog z mano, da mi je Bog odpustil vsako neumnost. Potem pa so se mi zdele vse moje nesreče, muke, pravde, skoro gotova smrt na vislicah stvari male vrednosti. Veselil sem se, da trpim, ker dana mi je bila prilika, izpolniti svojo dolžnost, kajti vdanim srcem trpeč skazal sem se ubogljivega Gospodu.

Hvala Bogu, sv. pismo sem znal brati. Takrat ga nisem več bral z milovanja vredno kritiko, kakor je bral Voltaire, zaničevaje njegove besede, ki niso niti smešne niti napačne, ako se jim včasih — bodisi iz nevednosti bodisi iz zlobnosti ne vrine tacega smisla. Zdelo se mi je po vsem jasno da je knjiga svetosti, torej tudi resnice; ako žali s svojimi nepopolnostmi gledé jezika kako uho, je to stvar, ki pač ni vredna modrijana, prav tako, kakor bi zaničeval uro, ki dobro kaže, a nima krasne, dopadljive oblike. Kako brezpametno bi bilo trditi, da taka zbirka verno česčenih knjig nima pristnega vira; kako bi se dalo tajiti, da nadkriljuje to pismo zelo, zelo koran in bogoslovsko vedo Indov!

Mnogi so je zlorabili, mnogi hoteli so iz njega napraviti zbirko postav krivice, potrdilo svojih strastij. To je res; pa vedno smo na istem: vse se da zlorabiti, a kedaj more zloraba najbolje dokazati, da je ona stvar slaba sama na sebi?

Jezus Kristus je rekel: Vsa postava in proroki, vsa zbirka svetih knjig da se povedati s kratkimi besedami: Ljubi Boga in svojega bližnjega. In taka knjiga ne bi bila resnica, prikladna vsem stoletjem, ne bi bila sv. Duha vedno živa beseda?

Ko so se zopet vzbudila v meni taka premišljevanja, ponovil sem sklep, da hočem po veri vravnati vse svoje nazore o človeštvu, o napredku omike, človekoljubje, ljubezen do domovine, vse občutke svojega srca.

Malo dnij, v kojih sem se bil vdal duševni surovosti, me je bilo pokvarilo. Posledice čutil sem dolgo in mnogo sem se moral truditi, da sem jih premagal. Kolikokrat se človek vda skušnjavi in poniža svoj razum tako, da opazuje delo Boga z nesrečnimi očmi besnosti, da opusti blagodejno molitev, pripravi ga polom v njegovem razumu do tega, da kaj lahko pade v stari greh. Več tednov napadale so me skoro vsak dan — misli brezbožne: porabljam sem moral vso svojo duševno moč, o da sem jih preč odganjal. (Dalje sledi.)

uniči, ugonobi jih prav gotovo, le s tem razločkom, da nekoliko pozneje, kakor pa naše domače evropejske vrste.

Ako n. pr. v jednom in istem vinogradu zraven naših domačih vrst tudi take ameriške rasto, in če jih napade trtna uš, kaj se zgodi? Po domačih bode v treh, štirih letih, po ameriških pa znabiti še le v šestih, osmih letih. Le za šest ali osem let pa ne bode pač nihče vinograda zasajal, makari da bi trta koj v prvem letu rodila kakor krompir, česar pa ona ne stori. Tiste ameriške trte, katere same po sebi brez požlahtnenja rodé, pa tudi zaradi tega priporočljive niso, ker one ne dajejo takega vina, kakoršnega smo bili na naših domačih trtah pridelovati vajeni, ampak veliko slabše, katero ima kaj neprijeten duh, sploh neprijeten okus.

S tem, da bi vaše vinograde s takimi trtami zasadili, ne dosegli bi nikakor dobre nekdanjega in še dandanašnjega belokranjskega vina ne, in temu dosledno tudi tiste cene ne.

Ameriške trte, katere imam tukaj v mislih, so tiste, katere same po sebi tako malo in tako majhno ter tako slabo grozdiče rodé, da se sme o njih kar naravnost reči, da nič ne rodé.

Riparija, Solonis, Rupestris, to so imena takih ameriških vrst, katerih trtna uš ne uniči, ako jih tudi napade, katere moramo pa, ako hočemo, da nam bodo obilo in dobrega, finega vina rodile, s cepiči naših domačih vrst še le cepiti, požlahtniti.

S cepiči naših domačih vrst požlahtnene ameriške trte imajo tudi to kaj dobro lastnost, da veliko obilnejše rodé mimo necepljenih domačih na lastnih koreninah in da dozori na njih grozdje štirinajst dni prej.

Da bi se take ameriške trte tem hitrejši po naši državi in torej tudi po naši deželi širile, ustanovila je vlada, ustanovila je dežela sama ameriške vinograde, tako imenovane matičnjake, kakoršnih jednega ali še celo dva imate tudi že na Belokranjskem. (Dalje sledi.)

Shod v Št. Vidu.

Včeraj popoldne sta dež. poslanca dr. Papež in dr. Zitnik v Št. Vidu pri Stičini poročala svojim volilcem o delovanju v deželnem zboru kranjskem. Ker je deževalo celo popoldne, vršil se je shod v tamošnji ljudski šoli, kjer se je zbralo nekaj nad 100 veljavnejših mož iz šentviške in stiške župnije. Domači veleč. g. župnik St. Jaklič otvoril ob 3. uri zborovanje ter predstavi omenjena poslanca. Na to dr. Papež poroča o važnejših vprašanjih, o katerih se je sklepalo v deželnem zboru in katera v prvi vrsti zanimajo poljedelske davkoplačevalce. Ker se v tem okraju goji tudi živinoreja in je peronospera uničila že več vinogradov, opozarja govornik vinorejce na zakon, po katerem so na novo zasajeni vinogradi 12 let davka prosti, dalje na sklep deželnega zbora, po katerem dobivajo brezobrestna posojila oni vinogradniki, ki opustošene svoje vinograde hočejo zopet nasaditi s cepljenimi ameriški trtami, katerih morejo brezplačno ali za nizko ceno dobiti iz deželne trtnice. Naj torej vinorejci ne zamudé te prilike in se pravočasno s prošnjami oglašé pri deželnem odboru.

Dalje poroča o prenapredbi agrarnega zakona, po kateri se bode agrarno operacijsko stopanje v nekaterih slučajih izdatno prikrajšalo in troški zmanjšali. Velike važnosti za poljedelce je lovski zakon, ako se tako prenaredi, oziroma popolni, da bode na korist poljedelcu, ne pa zajcu. Vladni načrt tega zakona je deželni zbor minolo leto izročil deželnemu odboru z naročilom, da zasliši lovske in kmetijske interese in v prihodnjem zasedanju predloži načrt s svojimi nasveti deželnemu zboru v razpravo. Deželni odbor je minolo jesen sklical enketo, h kateri so bili povabljeni veščaki iz poljedelskih in lovskih krogov. Ker pa ta enketa ni izvršila svojega dela, zato deželni odbor še ni predložil svojih nasvetov deželnemu zboru. Upati pa smemo, da se bode v prihodnjem zasedanju sklenil tak lovski zakon, ki bode kolikor mogoče varoval poljedelca proti zajčjemu zobu.

Konečno govori o zgradbah in preložitvah raznih cest v okraju, o podporah za vodnjake in pogorence ter pozivlja navzoče župane in druge volilce, naj izrazijo svoje želje. Vsled tega poziva se oglasi jeden volilec, izražujoč željo, naj bi o prvi priliki g. deželni inženir Hrasky prišel v Št. Vid, da napravi načrt in proračun vodovoda iz bližnjega studenca v t. Vid, kar je občina želja vseh vaščanov šentviških.

Poročevalec odgovori, naj vložé prošnjo do deželnega zbora, ki bode gotovo ustregel tej želji, kakor že v mnogih enakih slučajih. (Konec prib.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 10. septembra.

Prepovedano proslavljanje kraljevega reskripta. Tudi letos se je v mladočeških krogih govorilo, da bi dne 12. t. m. proslavljali kraljevi reskript, s katerim se je pod Hohenwartovo vlado bilo napovedalo obnovenje državnega prava češkega. Na Češkem so pa povsod spoznali, da to ni umestno, ker bi dalo vladi le povod za kake izjemne naredbe. Ker se je v lani bila stvar izjalovila, jo letos niso hoteli poskušati. Moravski Čehi so pa v dveh krajih mislili proslavljati dne 12. septembra. Pri tej priliki bi bili govorili o češkem državnem pravu, o občni volilni pravici in pa o nekaterih kmetijskih vprašanjih. Vlada je pa slavnosti prepovedala. Pritožili so se baje prireditelji na višje instance, ker pa najbrž ne bode nič pomagalo. Pod sedanjo vlado je na državnopravne agitacije pač še manj misliti, nego pod Taaffejevo.

Košut. Franc Košut bi se rad udeležil ogerskega političnega življenja, ali so se pokazale težave. On nima volilne pravice, ker je z očetom zgubil državljanstvo. Pred dvema letoma mu je neki szalontski meštan bil podaril 20 oral polja, in dal nanj prepisati, da bi mu pridobil volilno pravico, ali to ni pomagalo. Volilna komisija ga ni vsprejela v volilni zapisnik in osrednji odbor biharskega komiteta je Košutovo pritožbo proti odločbi komisije odklonil. Sedaj se bode mladi Košut moral poganjati za ogersko državljanstvo, ker je na Ogerskem tujec. Predno bode pa ogersko državljanstvo dobil, mine nekaj časa in ta čas se pa utegne njegova popularnost nekoliko pozabiti. Vladi ni nič prav po godu, da bi Košut začel se mešati v ogersko politiko, ker bi zaradi tega imela le neprijetnosti.

Prištedenja v Italijo. Italijanski ministri sedaj preiščujejo, kje bi se dalo kaj prištediti. Vlada je obljubila, da bode prištedila 20 milijonov lir, sedaj pa je treha določiti, pri čem se bode prištedilo. Prištedenja bodo dvojne vrste. Za prva ne bode treba dovoljenja parlamenta, v druge bode pa moral parlament privoliti. Prvih izvesti ne bode težava, pač pa druga. Kolikor se desedaj ve, bode učni minister ustavil vse podpore srednješolcem in vojni minister bode pa dal pomanjšati vojaške godbe. Prva naredba bode zadela nižje prebivalstvo, ter ne bode moglo pošiljati svojih sinov v višje šole. Minister si morda misli, da s tem tudi to doseže, da sinovi iz revnejših stanov ne bodo izpodrivali v službah drugih. Ta ministrov ukrep pa nikakor ne bode pripomogel k zadovoljnosti prebivalstva. Vlada si menda misli, da še mora varčevati pri nižjih, ki nimajo dosti vpliva na volitve.

Cerkveni letopis.

Nova kapelica Marije Kraljice pri Fužini v Radolni.

Iz Gorjan.

Uro hoda od Gorjan proti zahodu stoji ob vodi Radolna v dolini enakega imena sloveča Fužina, kjer izdelujejo jeklo. Pri zadnji štetvi našelo se je ondi 67 prebivalcev. Razun tega raztresenih je po dolini, ki se raztega tri ure daleč do Krme, še kakih 15 hiš s 77 prebivalci. Za te od šole tako oddaljene prebivalce napravili so letos pri fužini šolo za silo, katero obiskuje kakih 20 otrok. Pa tudi zavoljo cerkve so ondtni prebivalci zapuščeni in posebno po zimi in ob grdem vremenu ne morejo lahko k božji službi. Da bi toraj imeli vsaj kako majhno nadomestilo, postavili so pretečeno poletje lično kapelico blizu Fužine tam, kjer se cesta deli k Fužini in v Zgornjo Radolno. — Načrt za kapelico je izdelal župan gospod Žumer, delo je vodil delavcem prijazni fužinski oskrbnik g. Fabjančič, stroški pa so se pokrili iz tega, kar so fužinski kovači in Radolničanje zložili, pa kar so nekateri dobrotniki darovali. Podoba Marije Kraljice, 80 cm visoka, je prav ljubezniva in nehoti budi gledalca k pobožnosti in zaupanju.

Postavljena v kapelo in blagoslovljena pa je bila ta podoba angeljsko nedeljo, 2. septembra.

Po končani popoldanski božji službi zvrsti se dolga procesija, v kateri sredi nesejo za banderoma in duhovščino fužinska dekleta v narodni noši podobo Matere Božje. Vbrano zvonjenje in pogosto streljanje povišuje slovesnost. Hiše in vasi, memo katerih gre procesija, so okinčane v mlaji in zasta-

vami. Med potjo se vrsti po vsaki skrivnosti svetega rožnega venca kaka vrstica te ali one Marijine pesmij. Ko procesija dospe do kapelice s Marijno podobo, jo Fabjančičeva hčerka lepo in primerno pozdravi Marijo v imenu ondtnih prebivalcev, ter posebno to povdarja, da zdaj Radolna ne bo več tako zapuščena dolina, ker bo v svoji sredi imela tako dobro Mater in mogočno Kraljico! — Po tem pozdravu domač župnik blagoslovi Marijno podobo in v kratkem nagovoru pojasnjuje častni priimek, zakaj da se Marija imenuje Kraljica nebeška! Namreč zato, ker je mati nebeškega Kralja, ker je v čednostih prekosila vse svetnike, ker je premagala vse sovražnike, in ker kot Kraljica dobrote in milosti deli. Vse to pa naj fužinske prebivalce in druge, ki bodo tod memo hodili, opominja, Marijo v čedno-tih posnemati, pa tudi v potrebah k njej zatekati se.

K sklepu so bile še pte lavretanske litanije in po tem so se Marijni častilci razšli vsak na svoj dom. Slovesnost ta pa bo vsem vdeležencem in posebno Radolničanjem ostala v lepem spominu!

Umetnost.

Maria in stellis.

Omenili smo že nedavno tega najnovejšega dela na polju cerkvene umetnosti, marmornega reliefa, katerega je zvršil naš domači kipar, g. A. Gangl, sedanji učitelj za figuralno plastiko na ljubljanski strokovni šoli. Kakor se nam poroča, bode to delo od jutri dalje do dne 17. t. m. na ogled postavljeno v risalni dvorani strokovne šole, in sicer vselej od 9—12 ure zjutraj in od 3—5 ure popoldne. Relief je krasen, in lahko rečemo, da nam še nobeden domač umetnik ni napravil takega dela v cerkvenoumetniški stroki. Če gledaš ta proizvod, skoro pozabiš, da imaš pred sabo relief; zdi se ti, da je to plastiška marmorna skupina, tako umetno poje g. Gangl obravnaval snov in toliko izrazitosti je delil svojemu tvorju bodisi v celoti bodisi v podrobnostih. Mati božja sedi na stolu, ogrnena v plašč; izpod plašča se vidi spodnja obleka s široko borduro, na kateri se bliskajo ploske zvezde in takisto ploski križci. Obraz Matere Božje je nekoliko sklonjen, in dobro vidiš, kako se nje oko zamišljeno upira na Božje Dete, katero drži v naročju, in na mladega sv. Janeza Krstnika, ki stoji poleg nje, podajajoč malemu Jezusu križ in list z napisom „Ecce agnus Dei“. Obraza Marije in nje Sinu nista navadna obraza, nego z obeh sije svetost in veličastvo, z ličic Jezusovih pa še posebe hrepenenje po križu, katerega mu podaja sv. Janez, vitek deček, odet v ovčjo kožo, obravnavano jako prirodno in skrbno. Usta sv. Janeza so nalahko odprta; zamaknjen posluša angeljsko petje, katero prihaja iz višin. Nad Marijino glavo vidimo svetel venec, ki ima v zunanjem krogu jasne zvezde, v notranjem pa lahne oblčke in med njimi plosko nadihnjene angeljske glavice. — Celotni vtisec vsega dela je tak, da se ločiš prav teško od njega. Takšen relief ali kaj podobnega bi bil prava dika vsaki cerkvi, in le želeti je, da se čislavemu umetniku, ki se je že tudi preje dosti bavil s cerkveno umetnostjo, poda prilika večkrat kaj izdelati v cerkvenoumetniški stroki. — Mi svoje čitatelje danes iz nova opozarjamo na ta relief — saj dobimo v Ljubljani tako malokdaj kaj na ogled, kar bi bilo resnično lepo in umetniško! — Vstopnina za osebo 30 kr., za dijake samo 10 kr.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 10. septembra.

(„Vera je podlaga vsemu.“) S tem naslovom je prinesla tržaška „Edinost“ dne 8. t. m. krasno pisan članek, v katerem kaže, koliko zla je povzročil liberalizem vzlasti s tem, da je hotel vzeti veri njen javni značaj. Povod članku je list „Delavec“ in vzlasti tisti odstavek, katere smo v „Slovencu“ dvakrat omenjali. „Nekaterniki — — so v Ljubljani — — zasnovali listič, katerega moramo nazivati po vsi pravici sramoto slovenskega časopisja, listič, ki taji Boga in ne veruje v življenje onkraj groba. Gorje, ako bi se brezvestnejšem posrečilo razširiti te svoje nauke, ako bi se jim posrečilo iztrgati vero iz ljudskih src. — — „Vera ni nikaka privatna reč, ampak vera je naš skupni in najdragocenejši zaklad, katerega čuvati smo dolžni vsi brez izjema: vera je podlaga vsemu“. Zivelo taka moška odločnost v boju za najsvetejšo stvar, kakor jo kaže v teh besedah „Edinost“. Dogodki v „Sloveniji“ in naraščajoča socijalna demokracija silijo, da vsi, ki še nismo steptali v blato

temelja vsakemu idejalnemu mišljenju in delovanju, branimo, kar se še da braniti.

(Imenovanje.) Kakor se nam poroča iz Zagreba imenovan je profesor Karlo Matica, veroučitelj na kr. moškimi učiteljskimi in ž. njim sklenjeni vadinici, za upravitelja in vodjo tega zavoda. Iskreno čestitamo vrlému gosp. Matici, vredniku izvrstnega lista „Hrvatski učitelj“ na tem odlikovanju ter mu želimo obilo blagoslova božjega na njegovem prevažnem novem mestu.

(Duhovniške spremembe v tržaški škofiji.) Čestiti g. Josip Zupan, župnik v Rodiku, je imenovan za župnika v Brezovici; č. g. Ivan Slavec, duh. pomočnik pri sv. Antonu star. v Trstu je imenovan za župnika na Repentabru pri Sežani; g. Vinko Dubrovič je nameščen kot duh. pomočnik v Buzetu, in g. J. Rastelli je začasno vpokojen v Piranu.

(V duhovsko semenišče mariborsko) so dosedaj vsprejeti nastopni gospodje: Martin Agrež iz Pišec, Anton Ekar iz Preddvora, Božidar Fermé od sv. Stefana pri Zusemu, Jakop Gašparič od St. Antona v Slov. Goricah, Ivan Ivanc iz Rajhenburga, Ant. Jerovšek iz Slov. Bistricé, Ivan Jurko od Sv. Lovrenca, Anton Kocbek od sv. Ane, Anton Kolarič iz Ptuja, Ivan Končan iz Celja, Franc Krošelj iz Kapele pri Brežicah, Franc Mažir, od sv. Ane, Franc Meško od sv. Tomaža pri Vel. Nedelji, Alojzij Pečar od Maribora, Josip Poplatnik od Vel. Nedelje, Gregor Potokar iz Kamnika, Josip Strašek iz Koprivnice, Franc Trop iz Ormoža in Friderik Vočič iz Maribora.

(Imenovanja.) Prof. Fr. Hubad je imenovan ravnateljem in A. Funtek glavnim učiteljem na učiteljski pripravnici v Ljubljani.

(Umrla je) v soboto, praznik Marijinega rojstva, gospa Ana Nolli, hišna posestnica, vdova kleparskega mojstra. Pokojnica je bila tudi izven obrtnijskih krogov po svoji pobožnosti in darežljivosti do revežev dobro znana in obče čislana. Dosegla je starost 76 let. Bodi jej blag spomin in večni mir!

(Iz Polhovgradca.) Zadnji četrtek, 6. t. m. zapustil nas je naš dosedanji kapelan, g. Tomaž Rožnik, ki je služboval res jedno samo leto in 3 tedne kot duh. pomočnik v pograbski zares težavni župniji, a pridobil si je v tem kratkem času srca vseh župljanov. Neutrudljiv v cerkvi, vesten v šoli, skrben v pastirstvu deloval je vedno vesel v lepi edinosti z gosp. župnikom. Blagoslov božji spremljal blagega gospoda tudi v novi službi v Zagorju. Bojimo se vedno, da nas obišče prej ali slej davica, katera utegne iz Horjula prikoraciti po cesti po samotni Prosci, ali pa po stezi čez Koreno navzdol v Polhovgradec. Pri nekej hiši v Prapročah sta že 2 otroka umrla vsled davice. Bojimo se je po vsej pravici; kajti od jugo- in severo-zapadne strani „zaplankani“ je nikamor ne moremo oddati razun po Gradašici v Ljubljano. — Plemenita želja se je že lansko leto izrazila, da bi se tudi za učitelje odredile duh. vaje. Gotovo je z mano vred ta povabilni glas obilica kranjskih gg. učiteljev pozdravila z iskrenim veseljem. Vsaj se nam mnogim približuje konec počitka in že je pred pragom trudapolno delovanje v šoli. Čili na duhu in, Bog dal, tudi na telesu pričenmo zopet šolo. Treba bode zopet mladini sejati lepih nauk obilico v nežna srca; treba je pa, da si jih učitelj sam dovolj nabere.

(S Šenturško gore), 7. septembra. — Ko sem včeraj čital v „Slovenec“ št. 202, da je kranjska hranilnica nakupila herbarij g. pr. Vossa, kateri obsega nad 4000 vrst gliv kranjske flore za muzej Rudolfinum, vskliknem; za Boga svetega! kedaj in kje g. profesor dobil tako ogromno število pasem, ali specij naših domačih gliv, ko on leta 1892 v svoji „Micologia carniolica“ stran 297, našteje le 374 redbin s 1649. pasmami. Od kod tedaj tako veliko število glivičnih vrst v Vossevem herbarju? v dveh letih se vendar niso mogle tako namnožiti. Kedor se s temi mikroskopskimi stvaricami peča, dobro ve, da se ena in ista glivica nahaja na raznih rastlinah; tako n. pr. je glivica Peronospora parasitica De Bary že okuzila 15. morebiti še več raznih rastlin, radi tega pa nikakor ni dobila toliko različnih pasemskih imen, marveč je ena in ista. Iz tega je razvidno, da Vossov herbar ne obsega 4000 vrst, marveč le toliko exemplarov. Tako sta tudi on in Müller sodila o mojih v Rudolfinum oddanih glivicah, katerih drugi v svojem listu „Argo“ str. 23 našteje le 541 pasem ali vrst, dasi jih je gotovo štirikrat toliko exemplarov. O tej priliki si usojam vprašati g. Alf. Müllnerja, kako je to, da on, ko v svojem poprej omenjenim listu našteva mojo v Rudolfinum

oddano zbirko, čisto nič ne omeni tičjih okostnic? Jih saj niso črni muri pohrustali, ali kaj?

(Iz orglarske šole.) Zaradi adaptovanja novih prostorov (št. 5. Valvazorjev trg) odpre se šolsko leto etoprav v četrtek dne 27. t. m. ob 9. uri zjutraj. („Primorski List“) preseli se — kako se nam poroča iz Trsta — s prihodnjo številko v Gorico zato ker je dosedanji njegov urednik č. g. Ivan Slavec odložil uredništvo, ker je imenovan za župnika v Repuembatorju na Krasu in se je že tudi preselil iz Trsta. Obžalovati je, da uprav ta list zapušča primorsko središče, od koder je tako uspešno zagovarjal sveto katoliško in narodno našo stvar. Našemu soboritelju voščimo obilo sreče v slovenski Nizzi — naši krasni Gorici!

(Cirkus Henry.) V petek večer je bila v svečano okrašenem cirkusu prva velika High-Life predstava z jako bogatim vspehom, vse oboje je nastopilo v najboljših svojih vlogah. Predstava je bila prav dobro obiskana, tudi v soboto sta bili dve dobro obiskani predstavi, včeraj pa je dež mnoge odvrnil. Brez dvojbe je pa jeden najboljših cirkusov, kar jih je kedaj posetilo naše mesto.

Telegrami.

Cesar v Levovu.

Levov, 9. septembra. Včeraj je cesar ogledal razne zavode in vojašnice. V grško-katoliškem semenišču nagovoril ga je metropolit Sembratović, naglašajoč, da blaginja rusinskega naroda je v združenju z rimsko-katoliško cerkvijo, z državo in vladarjevo rodbino. Cesar je odgovoril, da ne dvomi, da bode znana gorečnost metropolitova pri vzgoji in dolžnostnem delovanju rusinske duhovščine imela vspeh v interesu vladarske rodbine, države in rusinskega naroda. Danes je cesar obiskal Mickiewiczovo šolo, kjer je cesarja po odpeti cesarski pesmi udano nagovorila majhna deklica. Pri dvornem izhodu je šlo mimo cesarja 7000 učencev ljudskih šol mej naudušenimi pozdravljalnimi klici. Cesar je od deklet vsprejemal šopke in opomnil, da je to bila neka posebna parada. Cesar je potem ogledal šolske prostore in hranilnično poslopje. Cesar je bil potem pri vlaganju temeljnega kamnja za vseučiliško poslopje in pri otvorjenju zdravniške fakultete, pri čemer je opomnil na nagovor rektorjev, da pričakuje, vseučilišče bode rešilo svojo nalogo v blaginjo obeh narodov. Na strelišču je cesar si dal predstaviti tuje strelce in popraševal o strelskih razmerah na Poznanskem.

Levov, 10. septembra. Ko je prišel včeraj cesar v velečastno razsvetljeno razstavo, pozdravilo ga je navdušeno kacic 50.000 navzočih oseb. Ko je cesar prišel v ložo, je bilo navdušenje vedno večje. Efekt vodomet (fontaine lumineuse), vsega v električni razsvetljavi, je bil izreden. Ko so pevci odpeli, je cesar šel skozi pevsko množico, da se je zahvalil pevovodji. Na to je šel cesar po hodniku mej špalirjem proti izhodu in povsod ga je pozdravljala s frenetičnim veseljem mnogobrojna množica. Pri banketu strelskega društva se je prvi pot rabila kupa, katero je podaril cesar. Levovski in tuji strelci so navdušeno napivali na zdravje cesarjevo.

Nesreča na železnici.

Channy, 10. septembra. Pri včerajšnjem ponesrečenju brzovlaka pri Aprilju so 4 potniki ubiti in strojevodja, kurjač, zavirač vkupe kacic 60 oseb ranjenih.

Pariz, 10. septembra. Včeraj opoldne ob 12 uri 40 minut v Kolonjo odšli brzovlak je pri Aprilju mej Noyonom in Channyjem skočil s tira. Poškodovalo se je 32 oseb.

Dunaj, 6. septembra. Shod tapetniških pomočnikov je sklenil, da jutri začno štrajk. Pomočniki zahtevajo skrajšanje delavskega časa, določitev najmanjše tedenske plače in odpravo pogodbenega dela.

Peterburg, 10. septembra. Prvi vlak železnice z Urala v Omsk je v četrtek prišel

v Omsk v navzočnosti ministra občil. Osební promet na tej železnici se je takoj začel, tavnorni promet se začne dne 27. oktobra.

Bukarešt, 10. septembra. Pri začetku duhovnega opravila je v katoliški cerkvi včeraj neka oseba se prerinila mej prvo vrsto vernikov. Sprva je klečala in na videz molila, potem pa skočila proti oltarju in pretila trem tam nahajajočim se duhovnikom z nožem. Kakor se kaže, je ta oseba blazna.

Berolin, 10. septembra. C. in kr. nadvojvoda Karl Štefan je odšel v svoji lastnosti kot nemški kontreadmiral na povabilo cesarja Viljema k vajam nemške mornarice.

Charlottenburg, 9. septembra. Prof. Helmholtz je včeraj umrl.

Norwich, 10. septembra. Kongres delavskih sindikatov se je zaključil. Sklenil je, da delavci naj ne glasujejo za nobenega poslanca, ki ni za odpravo gospodske zbornice.

Buckingham, 9. septembra. Grof Pariški je včeraj zjutraj ob 8. uri 40 minut umrl.

Umrl so:

- 5. septembra. Marija Stibernik, delavčeva žena, 69 let, Franciskanske ulice 6, kap.
- 6. septembra. Alojzij Kotar sprevodnikov sin, 3 leta, Resljeva cesta 24, otrpnenje možgan.
- 8. septembra. Anton Pich, sobni slikar, 44 let, na Stolbi za kapjo — Marija Medvešek, rudarjeva hči, 6 mesecev Streliske ulice 11, katar v črevih. — Ana Nolli, posestnica, 76 let, Študentovske ulice 2, pljučnica.
- V bolnišnici:
- 6. septembra. Marija Čuden, delavka, 27 let, jetika. — Neža Intihar, gostija, 80 let, pljučnica.
- 7. septembra. Jakob Terček, mizar, 34 let, jetika.

Tuji.

6. septembra.

Pri Slovci: Rikli, Härtel, Hauser, Kominik, Henkl, Grünbaum, Goldner, Roth z Dunaja. — Hohenstern iz Trsta. Sandri iz Kamnika. — Ditrich iz Postojne. — Renai iz Boglara. — Moeller iz Dessau-a. — Zuliani, Rietti iz Benetk. — Dernovšek iz Hrastnika. — Roš iz Trbovelj. — Dolle iz Pulja. — Walland iz Linca. — Liberles, Gilió iz Prage. — Schadinger iz Kočevja.

Pri Malici: Husehner, Wrchovszky, Ziegler, Löwy, Bandler, Rohm, Paulus, Vary, Bolgeri, Malabarba, Just z Dunaja. — Peroutka, Nestroy, Holzinger, Jeszinsky iz Grada. — Mazzaroli, Cora, Goldschmid iz Trsta. — Koppstein iz Siofok-a. — Pokorny iz Celja. — Borovec, Lovec iz Konjic. — Simetinger iz Strassburg-a.

Pri bavarskem dvoru: Luzar, Coraik z Dunaja. — Turk iz Toplic. — Müller iz Domžal.

Pri Južnem kolodvoru: Didič, Jeglič iz Idrije. — Wortmann z Reke. — Lainali iz Milana.

Pri avstrijskem caru: Valentič iz Trnovega. — Petrovec iz Čemšenika. — Winternitz z Českega. — Centur, Mozetič, Serbo iz Trsta.

Vremensko sporočilo.

Dan	Cas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		razkornost v mm	toplomera po Celziju			
7. u. zjut.	739.9	5.0	brezv.	megla		
8. u. pop.	737.8	16.0	sl. zapad	del. jasno	4.50	
9. u. zveč.	734.7	11.8	sl. szap.	oblačno		
7. u. zjut.	731.3	10.4	sl. zapad	oblačno		
8. u. pop.	731.2	13.4	sl. szap.	dež	27.00	
9. u. zveč.	735.9	7.0	brezv.			

Srednja temperatura obeh dni 10.9° in 10.3°, oziroma 4.4° in 4.7° pod normalom.

473 1

Globoko užaljenim srcem javljam vsem sorodnikom in znancem tužno vest, da je Vsemogočnemu dopadlo našu iskreno ljubljeno mater, oziroma staro mater, taščo, sestro in teto, gospo

Ano Nolli roj. Pajer

po kratki, težki bolezni, prevideno s sv. zakramenti za umirajočo v 76. letu svoje dobe, danes zjutraj ob 11. uri v boljše življenje poklicati.

Pogreb bode v ponedeljek, dne 10. septembra, ob 4. uri popoldne iz hiše žalosti v Študentovskih ulicah št. 2.

Svete maše zadušnice se bodo brale v raznih cerkvah.

Nepozabna pokojnica se priporoča v blag spomin in molitev. Za tiho sožalovanje se prosi.

V Ljubljani, dne 8. septembra 1894

Žalujoči ostali.

Stanje avstro-ogerske banke

dné 7. septembra 1894.

(Brzojavno poročilo.)

Bankovcev v prometu

gld.	480.813.000 (+ 6.180.000)
Kovinski zaklad	296.082.000 (— 1.036.000)
Listnica	168.995.000 (+ 2.937.000)
Lombard	27.715.000 (+ 608.000)
Davka prosta bančna rezerva	gld. 19.814.000 (— 6.975.000)

Zahvala.

Iz nunskega samostana v Skofji Loki je došlo po posredovanju ključavničarja gospoda Jakoba Gasperin-a dokaj kovanja za okna in vrata za pogorele v Spodnjih Gorjah, za kar se v imenu pogorelcev prav srčno zahvaljujeta:

Jakob Žumer,
župan.

Janez Ažman,
župnik.

Zahvala.

Soseščanje podružnice sv. Ožbalta v Spod. Gorjah naročili so letos pri gospej Ani Hofbauer cerkveno bandero. Imenovana gospa ni le tega dela v popolno zadovoljnost izvršila, ampak je tudi, ko je med tem vas pogorela, od pogojene cene 10 gld. pregledala, za kar se ji toplo zahvaljuje

Predstojništvo podružnice v Spod. Gorjah.

Janez Ažman, **Jožef Zupan,** **Ant. Piber,**
župnik. ključarja.

Eksekutivne dražbe.

Fr. Sajovica s Primskovega posestvo (200 gld.) dne 8. okt. in 5. nov. v Kranju.

Ant. Sedmaka iz Koritnic zemljišče in

Jos. Renkota iz Brdca zemljišče dne 21. sept. (druga) v Ilir. Bistrici.

Štev. 633./M. s. sv.

472 1—1

Prvi mestni slovenski otroški vrtec

otvori se letos

dné 17. septembra

s sv. mašo, katera bode v farni cerkvi sv. Petra ob 1/8. uri zjutraj.

Vpisovali in vsprejemali se bodo otroci dné 15. septembra t. l. od 8. do 12. ure dopoldne in od 2. do 5. ure popoldne v zavodskih prostorih v Poljskih ulicah št. 10, I. nadstropje.

C. kr. mestni šolski svet v Ljubljani,

dné 6. septembra 1894.

Predsednik: **GRASELLI** s. r.

Dobro se izplačljivi papir za nalaganje.

**6%no
bolgarsko
državno
hipotekarno
posojilo.**

menjarniški
delniški družbi

V zlatu obrestljivo in povračljivo.

Hipotekarno zagotovljeno s prvo hipoteko na železnici **Ružuk-Varna** in **Kaspian-Sofija-Kistendil** in na pristanišča **Burgas** in **Varno**.

Se more podražiti, ker te obligacije, stojé še kacic 8 odstotkov pod zlatim pari-kurzom in je torej pričakovati da se jim poviša kurz, posebno ker veliko dohodkov donasajo.

Popolno davka in pristojbin je prosto za sedaj in za vso prihodnost.

Donaša po sedanjem kurzu okolu 6%, odstotka.

Po dnevnem kurzu dobi se pri 58 40—33

„Mercur“ Dunaj, L. Wollzeile 10.

Ant. Stefančiča iz Jablanic št. 12 zemljišče (800 gld.) dné 12. okt. in 12. nov. v Ilir. Bistrici.

Nac. Grma iz Zagorice nepremičnine dné 26. okt. in in 30. nov. v Vel. Laščah.

Fr. Novaka iz Rebri (terjatev 54 gld. 50 kr.) posestvo (51 gld. 10 kr.) dné 25. sept. in 23. okt. v Žužemberku.

Jan. Papeža iz Lopote (terjatev 61 gld. 52 kr.) posestva (1671 gld. in 200 gld.) dné 25. sept. in 23. okt. v Žužemberku.

Andr. Jankoviča s Kola posestvo (2045 gld.), Andr. Coleta iz Zaloga posestvo (1005 gld.), Gašp. Vidriha iz Trnja posestvo (2175 gld.), Ant. Martinčiča iz Gor. Košane posestvo (995 gld.) dné 7. sept. v Postojni.

France Perst iz Hraš posestvo (160 gld.), Jur. Hribarja iz Trnja posestvo (350 gld.), Fr. Zafreda iz Stare Susice posestvo (430 gld.), Štef. Domjana iz Kola posestvo (2115 gld.), Jos. Runtiča iz Čepna posestvo (1481 gld.) dné 7. sept. in 9. okt. v Postojni.

Sprejme se takoj

mladenič

zmožen računstva, slovenščine in nekoliko nemščine v trgovino s specerijskim blagom na deželo. Kje, pové upravništvo »Slovenca«.

471 3—1

Klavir.

V gradu v Radovljici je dobro ohranjen **klavir na prodaj** za 200 gld. — Adresa: **A. Loger**, Radovljica. 465 3—1

Zadnji Mesec!
Glavni dobitki **60.000, 10.000, 5.000 gld.**
v gotovini le z 10% odbitka.

Levovske srečke a 1 gld. priporoča

„**MERCUR**“ menjalnična delniška družba
309 2 na Dunaju, Wollzeile 10. 418 15

Izborna svojo zalogo

raznovrstnih vóz

kritih in nekritih

lično in trpežno izdelanih priporoča prečast. duhovščini in sl. občinstvu trdka

Fr. Šiške dediči

Marije Terezije cesta št. 6 v Ljubljani.

Naročila izvršujejo se točno po nizki ceni. 467 3—2

Razprodaja!

150.000 litrov
le pristnega vina

dolenjskega, istrijskega, tirolskega

in specialne vrste, kot zelenike, burgundca, teranca itd. za vsako ceno.

Naročila naravnost Paulinovi kranjski vinarni v Ljubljani, Slonove ulice 52, kjer se ta vina tudi na drobno točijo. ali na Frana Paulina, trgovca in cerkvenega ključarja v Šentrupertu pri Trebnjem. 469 5-2

Cirkus Henry

v Ljubljani, v začetku Lattermannovega drevoreda.

Danes v ponedeljek dné 10. septembra 1894

izredna predstava

z odbranim, deloma novim programom.

Prvi pot!

Amor v kuhinji.

Prvi pot!

Velika baletna pantomina po motivih baleta »Amor«, ki se je večkrat predstavljal v dunajski operi. Kot cirkusno pantomino v petih podobah aranžuje ravnatelj Henry in izvaja vsa družba.

I. podoba: Nastop kuhinjskega osobja. II. podoba: Zaljubljeni viši kuhar. III. podoba: Amor v kuhinji ali gospode ni doma. IV. podoba: Požar v kuhinji. Prihod požarne brambe iz Krähwinkel. V. podoba: Kar obupati je. — Končna podoba.

Poprej nastop vseh umetnikov skupaj.

Predstavljanje in jahanje najbolje izvežbanih jahalnih in v svobodi izučenih konj.

Komični intermezzo vseh olownov.

Pol ure pred prestavo koncert, katerega izvaja domač orkester.

Jutri v torek dné 9. septembra 1894

470 1

Velika predstava.

Dunajska borza.

Dné 10. septembra.

Skupni državni dolg v notah	98	gld.	85	kr.
Skupni državni dolg v srebru	98	"	80	"
Avstrijska zlata renta 4%	123	"	85	"
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	97	"	85	"
Ogerska zlata renta 4%	121	"	85	"
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	97	"	10	"
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	1021	"	—	"
Kreditne delnice, 160 gld.	368	"	70	"
London vista	123	"	85	"
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	60	"	82 1/2	"
20 mark	12	"	17	"
20 frankov (napoleonor)	9	"	86 1/2	"
Italijanski bankovci	44	"	75	"
C. kr. cekini	5	"	87	"

Dné 7. septembra.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	148	gld.	50	kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	155	"	—	"
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	196	"	—	"
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	96	"	15	"
Tisine srečke 4%, 100 gld.	142	"	50	"
Dunavske vravnave srečke 5%	127	"	—	"
Dunavsko vranavno posojilo l. 1878	107	"	25	"
Posojilo goriškega mesta	—	"	—	"
4% kranjsko deželno posojilo	67	"	40	"
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	98	"	50	"
Prioritetne obveznice državne železnice	222	"	—	"
" " južne železnice 3%	158	"	10	"
" " južne železnice 5%	128	"	—	"
" " dolenjskih železnic 4%	98	"	50	"

Kreditne srečke, 100 gld.	196	gld.	50	kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	140	"	—	"
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	17	"	75	"
Rudolfove srečke, 10 gld.	23	"	75	"
Salmove srečke, 40 gld.	69	"	—	"
St. Genois srečke, 40 gld.	71	"	50	"
Waldsteinove srečke, 20 gld.	51	"	—	"
Ljubljanske srečke	24	"	50	"
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	169	"	—	"
Akcije Ferdinandove sev. železn., 1000 gld. st. v.	3215	"	—	"
Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	488	"	—	"
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	112	"	25	"
Dunajskih lokal. železnice delniška družba	75	"	—	"
Montanska družba avstr. plan.	87	"	—	"
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	176	"	—	"
Papirnih rubljev 100	134	"	—	"

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za zgube pri žrebanjih, pri izžrebanju najmanjšega dobitka. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„**MERCUR**“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila vseh gospodarskih in finančnih stvarih, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti naloženih glavnice.